
POKRZEPZYĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (3), się (2).

o oraz e jasne.

inf pokrzepzyć się (1). \diamond *fut 3 pl* pokrzepczą się (1). \diamond *praet 1 sg m* -m się pokrzepczył (1). \diamond *3 sg m* pokrzepczył się (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Wzmocnić się fizycznie, nabrać sił, wrócić do zdrowia; supervalescere Vulg; colligere se Mącz (3) : Pothym zafię smokowie wpmniawfzy ná fwe przyrodzenie pokrzepczą fię/ á zebrawfzy fię mocą wielką vdádzą fię w pogonią zá nimi. *BibRadz 4.Esdr 15/31; Mącz 187c.*

Zwrot: »z choroby się pokrzepczyć« (1): Nondum plane sum confirmata valetudine, Yefzczem mdły/ słáby/ nieowfzekim fie z choroby pokrzepczył. *Mącz 474c.*

2. Umocnić się, utwierdzić się w czymś (2) : Colligere animum et cogitationem, Pokrzepzić fie. *Mącz 187c.*

Zwrot: »pokrzepczyć się w wierze« (1): Lecz przyfzedwfzy kłobie [św. Piotr] ná Bołką rękę Chryftufa fwego wzywáiąc go/ pokrzepczył fię w wierze *SkarŻyw 597.*

Synonimy: **1.** *otrzeźwić się, posilić się, zmocnić się;* **2.** *umocnić się, utwierdzić się, wzmocnić.*

Formacje współrdzenne cf KRZEPIC.